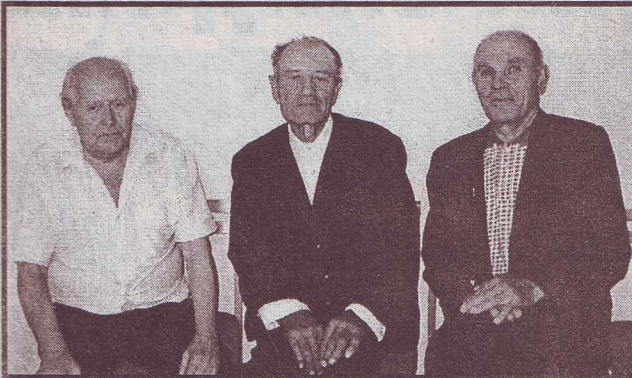

ЇХ ВОДИВ КОВПАК ЛІСАМИ

**22 вересня
минає 60 років
з дня
утворення
партизанського
руху в роки
Великої
Вітчизняної
війни**

**Віктор Никифорович Павлій, Петро Григорович Стратович,
Іван Єфремович Самусько.**

Не часто сім'ї Стратовичів із Малина приходять листи. Якщо й трапляються, то лише ділового характеру. А от нещодавно Петро Григорович отримав несподіваного листа з Полтавщини. Саме там, у селищі Котельва, весною цього року святкували 115-у річницю від Дня народження Сидора Артемовича Ковпака. Наш земляк був теж запрошений на зустріч з ковпаківцями, бойовими побратимами, з котрими пройшов чималий військовий шлях, разом ділив і горе, і радість, і поразки, і перемоги. Лише 27 бувалих партизанів приїхало у Котельву. Всі, хто ще залишився...

Листа читали всією сім'єю. «Шановний Петро Григорович!

Котельва - Батьківщина С.А.Ковпака. Вся громада вдячна Вам за те, що Ви змогли прибути і прийняти участь у святкуванні ювілею - 115-ї річниці з Дня народження С.А.Ковпака, не зважаючи на поважний вік і слабке здоров'я. Спасибі Вам, ветерану-активісту, народному

меснику-ковпаківцю.

Ми підвели підсумки святкування і вважаємо, що свято вдалось, не дивлячись на складності...

Надсилаю Вам газету і фото. Хай буде пам'ять із Котельви про вшанування С.А.Ковпака і ковпаківців. Бажаємо Вам, Вашій родині здоров'я, бадьорості, злагоди, щастя і добра.

Пишіть, будемо раді і вдячні за зв'язок з Вами. З повагою Борщ Микола Панасович - голова районної організації ветеранів».

На очі накотилися сльози. Промайнуло перед очима все життя: і дитинство, і молоді літа, і ті страшні військові часи, коли доводилось терпіти холод, голод, розруху.

Розповідь старого сивого чоловіка була довгою, навіть трохи нанизаною, бо хотілось згадати все...

Народився Петро Григорович Стратович 19 серпня 1920 р. в с.Замирі-Радомиського району Житомирської області в сім'ї колгоспника. Закінчив 6 класів і вже підлітком пішов працювати в колгосп. У 1940 був призваний до лав Радян-

ської Армії. Там навчався в школі молодих командирів. Війна не дала змоги дослужити. І Петра Стратовича, призначивши командиром взводу лінійного зв'язку, відправили на фронт у Білорусь. Саме під Брестом, у місті Мозир, відбувся перший бій...

У 1941 році Петро Григорович воював на Полтавщині. Загін потрапив у оточення. Стратовича контузило. Чудом лишився живий і не потрапив у полон. У полтавських лісах у 1942 р. зустрів односельця Тимофія Йосиповича Галицького, члена підпільної групи. Петро Григорович приєднався до підпільників.

А в 1943 році через село Кодра Київської області проходило з'єднання С.А.Ковпака. Так потрапив у партизани.

Нелегке партизанське життя найбільше закарбувалось у пам'яті старого солдата. Сім важких поранень отримав за всю війну. Служив у розвідці, був партизанським зв'язковим, відзначився в боях під Кодрою, у Карпатському й Польсь-

кому рейдах.

Особливо запам'ятався Петру Григоровичу бій під Біловезькою пуцею. Було це у березні 1944 року. Партизанському загону треба було прорватися крізь німецьку заставу, яку обороняли три ворожі дивізії, і знищити її. Сили були нерівними. Німці щось задумали. Але ковпаківці з допомогою розвідки розгадали фашистські плани. Відбувся страшний бій. Заставу було знищено. Партизани прорвалися у Біловезьку пущу.

Перемогу Петро Григорович зустрів у тилу. У 1945 р. його направили в колишній Острожецький район і призначили оперуповноваженим карного розшуку. Протягом 1947-1948 рр. Петро Григорович був директором харчового комбінату, а з 1951 року головував у колгоспі «Нове життя» в с.Малин нашого району (колишній «Маяк»). Двадцять п'ять років присвятив цей чоловік колгоспній ниві. У 70 років пішов на заслужений відпочинок.

Нині Петро Григорович - голова сільської ради ветеранів. Має старий партизанський нагородний орден Червоної Зірки, Вітчизняної війни, Леніна, Трудового Червоного Прапора, «За мужність», медаль «Захиснику Вітчизни».

22 вересня минає 60-а річниця створення партизанського руху на Україні в роки Великої Вітчизняної війни. У Млинівському районі залишилося, на жаль, лише чотири воїни-партизани - це Павло Францович Партицький і Микола Федорович Заець із Млинова, Йосип Онуфрійович Тимошук із с.Мальована і Петро Григорович Стратович із Малина. Приєднуємося до всіх вітань, що приймають ветерани. Тримайтеся, браття-партизани...

Ольга РАЙКО.